

NORGES HØYESTERETT

Den 10. november 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Matheson og Kallerud i

HR-2014-02184-U, (sak nr. 2014/1934), straffesak, anke over dom:

A (advokat Tom Ovesen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke til Høyesterett over straffutmålingen i sak om vold mot offentlig tjenestemann.
- (2) Ved statsadvokatene i Nordlands tiltalebeslutning av 5. februar 2014 ble A satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ.
- (3) Trondenes tingrett avsa 2. juni 2014 dom med slik domsslutning:
"A, født 11.06.1957, frifinnes."
- (4) Dommen ble avsagt under dissens fra rettens formann.
- (5) Påtalemyndigheten påanket dommen til lagmannsretten. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet. Anken ble henvist til ankeforhandling.
- (6) Hålogaland lagmannsrett avsa 23. september 2014 dom med slik domsslutning:
"A dømmes for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ til en straff av fengsel i 21 - tjueen - dager."
- (7) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder straffutmålingen. Det anføres at lagmannsretten har lagt for liten vekt på opptakten til at A slo polititjenestemannen. Det gjøres gjeldende at hun lider av klaustrofobi og at hendelsesforløpet indikerer at slaget skjedde i panikk. Det anføres at det samlet sett foreligger særlige forhold som medfører at straffen bør gjøres betinget med

tillegg av en ubetinget bot. Det er vist til den særegne foranledning ved politiets maktbruk, tiltaltes alder, at handlingen fremstår som helt atypisk og som et utslag av panikk.

(8) Det er lagt ned slik påstand:

"Anken tillates fremmet."

(9) *Påtalemyndigheten* har anført at anken ikke bør tillates fremmet. Det bestrides at straffen har blitt for streng. Det anføres at det ikke er sannsynliggjort at A har en klaustrofobilidelse, og at det heller ikke er andre omstendigheter som tilsier at det er grunnlag for å fravike etablert straffutmålingspraksis på området.

(10) Det er ikke lagt ned formell påstand.

(11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten, men dømt i lagmannsretten. Hennes anke kan da bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Beslutning om å nekte en slik anke fremmet skal være begrunnet, jf. straffeprosessloven § 323 andre ledd andre punktum.

(12) I lagmannsrettens dom fremgår at politibetjent B og politiførstebetjent C var på patruljetjeneste i Harstad natt til lørdag 7. desember 2013. Lagmannsretten beskriver saksforholdet slik:

"Rundt klokken 0300 om natten ble B og C oppringt fra operasjonssentralen som hadde fått melding om en person inne på Bar Harstad som ikke ville forlate lokalet da de skulle stenge. De dro til utestedet og påtraff tiltalte A. Hun var svært beruset, og hun ville ikke forlate lokalet eller oppgi sine personalia. De to tjenestemennene tok henne mellom seg, og geleidet henne ut. Utenfor slo tiltalte seg vrang, og forsøkte å motsette seg innbringelse i cellebilen for transport til politistasjonen. Hun veivet rundt seg og kom med ukvemsord, men ble fraktet til stasjonen, nå ilagt håndjern. Der nektet hun fortsatt å oppgi personalia, og hun ville ikke samarbeide. Hun kom med flere ukvemsord og upassende kommentarer til tjenestemennene, og først da de kom med håndvesken hennes og fikk brakt på det rene hennes navn og bopel, roet det seg.

Det ble tatt en beslutning om å bringe tiltalte hjem til hennes bopel fremfor at hun skulle overnatte i drukkenskapsarresten. Hun ble på nytt satt i cellebilen, og straks etter at de forlot politistasjonen for en kort kjøretur til hennes adresse, slo hun seg vrang på nytt. Hun satt på gulvet bak i cellerommet, og politibetjent B holdt armene hennes fast. Dette fordi hun ikke skulle skade seg selv eller ham. Hun sparket imidlertid i bilens bakhjør under turen og var urolig. Da de stoppet opp og C, som kjørte bilen, kom bak for å åpne cellerommet, slapp B hendene til A slik at hun kunne gå ut av bilen.

B fikk straks etter et slag i tinningen, og like etter var A ute av bilen. B foreholdt tiltalte at hun ville bli anmeldt for vold mot offentlig tjenestemann. Hun sa at hun skulle ønske at slaget hadde drept ham.

Tiltalte ble brakt tilbake til politistasjonen og innbrakt i drukkenskapsarrest. Om morgenen lørdag den 7. desember 2013 ca. klokken 0830 ble det gjennomført et avhør av henne, men uten at det kom frem noe av verdi for saken. Tiltalte forklarte at hun ikke husket hva som hadde skjedd.

Lagmannsretten finner bevist ut over rimelig tvil at A slo politibetjent B i hodet, i tinningen, med sin venstre hånd, og at hånden hennes var knyttet. Slaget var et svingslag med strak venstrearm."

- (13) A, som hadde vært på julebord fredag kveld og deretter på en vinbar, forklarte at hun ikke husket noe fra rundt klokken 01.30 da hun forlot vinbaren, frem til lørdag ettermiddag.
- (14) Lagmannsretten la til grunn at hun var kraftig beruset, men at det ikke var noe i saken som tydet på en atypisk alkoholrus.
- (15) Som lagmannsretten redegjør for, er den klare hovedregel at det skal reageres med ubetinget fengselsstraff ved overtredelse av straffeloven § 127. Betinget fengsel, eventuelt samfunnsstraff, kan bare idømmes når det foreligger spesielle forhold som med tyngde taler for slik straff. Utvalget viser til Rt. 2011 side 7, avsnitt 13 med videre henvisninger.
- (16) Lagmannsretten har vurdert As opplysninger om hennes personlige forhold og at hun lider av klaustrofobi, men har ikke funnet at disse forholdene er av en slik art og karakter at de kan begrunne bruk av betinget reaksjon eller samfunnsstraff. Utvalget slutter seg til dette. Ut fra en samlet vurdering av hendelsesforløpet, kan utvalget heller ikke se at det i foranledningen til voldsutøvelsen eller omstendighetene for øvrig, foreligger slike spesielle forhold som med tyngde taler for å gjøre unntak fra hovedregelen om ubetinget straff. Saksforholdet sett i sammenheng skiller seg klart fra det som forelå i den nevnte saken i Rt. 2011 side 7 og de øvrige avgjørelsene som er nevnt i støtteskrivet til anken.
- (17) Utvalget finner det etter dette klart at anken ikke vil føre frem. Anken reiser heller ikke spørsmål av betydning utenfor den foreliggende sak.
- (18) Anken tillates etter dette ikke fremmet.
- (19) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken tillates ikke fremmet.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: